

LŐRINCZI BORG ÁGNES

Kimondós

érthetetlen
irthatatlan
démonok
lagnak
bennem

vérem fertőző
bús éjszakák
ölében őrzöngő
vad
befeleg az ablak
vak

bámulat
az áradat
mely tépi
a falat
s a vakolat
csak az marad
örök
az akarat
hogyan veled itt
ülök
bár te éppen máshol

egyszerű a szó
a rím
látjátok feleim...

s a szemek
hályogos homálya
felett
lebeg a jószág
kikötöten
leköpöten
nincs bátorság
sem igazság

a lét csak pereg
le a meredek

éjszakákon
át
mondják hogy tévely
az élvezet
ha egyedül kéjedet
kergeted
a vad szenvedély
szeleinek szárnyán
s ha árnyán
mégis
megpihenni
lát nád
magad
vétek

s ha van
és lesz
s ha vész
az ész
ha hit
vakít
mert a fény
az itt
már valamit
mutat
s nem az utat
csak a hibát
s az bánt
ki kit
a barát
a hitves
az anya
a bánat
ha az apád
már az ágyat
hidegen
hagyta
november éjjelén

ma felém
se néz
a kéz
a szava volt
maga a méz
az a csípős
harapós
méz
még idéz
múltat
de nem jövőt
már nem
dönt
csatába
nem önt
erőt

ha hadat ígér
a vér
se idő
se tér
nem fér
már ide
az idén
már nem él
nem kér
nem fél
s nem fekszik
ki már
rég temetkezik
a buja földbe
mélyre szánt
nem bánt
meg nem ró már
az apád
csak a kis pad
üres
könnypatak
lassan apad
rajtad fakad

már az új
virág
mit sírja
a világ
már nem
is igazán
fogadna el

kitépett
fakasztott
fogásra akasztott
kasza vigyor
az a kis szatyor
mellyel világot
látni mentél
s jött tél
és sok meddő
tavasz
LÓFASZ

vigyázz lányom
mert kikapsz
ha nem szeded
össze magad
te mégis
mit gondolsz
ki vagy

őseink nemesek
nevesek
történelem
folyamán is
elég hevesek
bár túl keveset
tudsz róluk
leányom
s ne légy fehérrép
mert mi lesz
ha elmegy
se név

NÉVJEGY

LŐRINCZI BORG ÁGNES többnyelvű költő. Marosvásárhelyen született, negyed évszázada él a svédországi Lundban. Pilinszky János költészetéről írt vizsgadolgozatot az Uppsalai Egyetemen. Az Ághegy című skandináviai magyar irodalmi és művészeti folyóirat munkatársa volt. Eddig két kötete jelent meg: Állapotok (magyarul) és Tillstånd (svédül).

se nyelv
nem marad
hátra
az unokákra

lányom
kiábrándultam
nézd hova lett
nevelésem
édes dédelgetett
vérem

ez az érem
visszás oldala
kérem

egy kis csendes
emlékezés
az elhunytakra
nézve
életük s tetteik
idézve
mi is a mérce
URAM

kennénk taknyunk
a falra
beleink
s zsigereink
kiprészelve
nyomva
a székelyhonba
ugyan kit érdekel
a sorsom
a sorsa

vak világ
kóka virág
vad móka
ki ostoba
vigyorral
valamit is
mondana
kitépem
a nyelvét
azt amit nem beszél

ahány nyelv
annyi ember
ha megy a kender
jó árban a piacon

kit is érdekel
ma már az ilyen
bár én még akkoriban
ebben nőttem fel
hittem
ez örök érték
s mikor lelke
külföldön
ítélték mérték
oszt meg is ígérték
ezért nincs bér
semmit nem ér
diploma nélkül

majd ha diplomád is van
akkor is kirekeszthet téged
mint ahogyan nagyapádat
háború után a népek
új országa románia

kerítéseken innen
és túl
szó nélkül lapul
a gyanú
az ítélet
a különbözőség
búze terjeng
mindenütt

világszerte a diplomácia
orcátlan pofozkodás
a sötétben
na ezt lásd
URAM

s akkor az én kis
bűnöm
bűzlik nekem mégis
leginkább
a takaró alatt
falakat rohaszt
s bűnhődök már
és még fogok
századjára is
míg a jó
jó ellen hadjáratot
indít
mert egyik ilyen
a másik más
s valahogy nem
elég nagy a világ
a tér
a lég
a föld a víz

tenger növény
s a szép kék ég

vörösre festi azt
úgy a jó mint
a rossz
a szeretetet és a vért
zabáló gonosz
KRONOSZ
talán segít
sebet begyógyít
ahhoz hogy majd a
settenkedő kígyó
felsiklik a gerincünk
mentén
s tüstént
szájon csókol
mindenkit
ki felkészületlen
bárgyún néz a világra

csak a drága
kis sánta
madárka
az aki még
talán
megszabadít
az örök
pokoljárástól

védjétek feleim
szárnyaitokat
s ne bámuljátok
befagyott tavak tükrén
halványuló arcainkat